

ПРАЦЯ

ОДИНОКА УКРАЇНЬСЬКА ЧАСОПИСЬ У БРАЗИЛІ

Виходить кожного четверга о 8-ій год. рано.

ВИДАЄ: ВИДАВНИЧА СПІЛКА.

„ПРАЦЯ“

Український просвітно економічний тижневник у Бразилії.

ПЕРЕДПЛАТА У БРАЗИЛІЇ:

Річно 8\$ піврічно 5\$
 Для Галичини 2.50 дол.
 Для України 36 руб.
 Для п. Америки 2.50 дол.
 Для Канади 2.50 дол.
 Для Аргентини 6 пез.

„PRACIA“

Jornal semanal para os Ukrainos no Brazil.

Publica-se em Prudentópolis às Quintas Feiras.

Дрібні оголошення по 100 рс. від стиха. Більші по 200 рс. За всякі оголошення платиться з гори.

PRACIA

Prudentópolis — Parana

Ми Українці до своєю
 В нас є сила Козаків!

Не розлучать нас ні море,
 Ні межі чужих країв. Гимн ам. Укр.

СКЛАДАЙТЕ ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ І ЗАКРІПЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ГАЛИЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ

З нагоди Світлого Воскресення Божественного нашого Спасителя шлемо нашим Вп. ПП. Предплатникам, Читачам, Прихильникам щирі бажання веселих і щасливих свят.

Редакція.

„На Великдень“.

На Великдень в ранці рано
 Діточки гуляли,
 Дзвони гули — сонце сяло,
 Любо ся іграли:

„В мене писанка червона“,
 „Суконочка в мене“,
 „Капелюшок мій чорненький“,
 „Хусточка зелена“.

А як моя от дзочка:

Кругленька, маленька,
 „Мені тато грошик дали“,
 „А мені два неньки!“

„А у мене черевички,
 На ногах новенькі“,
 „Я знов маю мережанку.“

А ти бідная сестричко
 Не маєш нічого? . . .
 (І діточки поскидались,
 Було аж за много).

Хто писанку, хто стяжочку,
 А хто й кинув грошик.
 Хто пасочку дав сиротині —
 Було повний кошик.

* * *
 Не одна днесь сиротина
 Без родини — неньки.
 Не одна днесь оплакує
 Діточки дрібненьки.

Забрав ворог неодному
 Все — нічого не має . . .

навиділи Єго навіть задля Єго Єго страсти та ціла лють, якою чудес, котрими Христос еднав безнастанно супроводжали Єго собі нарід, відтягаючи єго тим вороги вилялась на Нєго зі всею самим від гордих Фарисєїв. Зраділи всею душею, бо настало того, який безнастанно вносив за-колот в їх грішне життє.

Та недовгою була їх радість. Прийшла неділя. Чудовий ранок спочив на землі. І в тій порі, коли ще всі люди спочивали у глибокім сні, коли Христові вороги мріяли солодко о своїй побіді над Ієусом — сталося чудо — чудо найбільше, яке світ видів — Христос воскрес.

Встав з гробу живий, повний слави і могутости, Встав з гробу як побідник над смертю. Зникли з Єго пресв. Тіла всі ті страшні рани, які завдали Єму кати, зчезли всі ознаки смертності, минулись всі білі і терпіння. Христос воскрес! Смертю побідив смерть. То вже не той Христос, що був перед тим: терплячий, голодуючий, виставлений на жаруги людей. Тепер Єго тіло прославлене, ясніше від сонця, тепер вже не може діткнутися Єго жадний біль ні терпінє, тепер не потребує Він відбувати далеких мучачих подорожий; в одній хвилі перелітає Він сотки і тисячі миль. Стежє перепорожє

Єго страсти та ціла лють, якою безнастанно супроводжали Єго вороги вилялась на Нєго зі всею силою. На Голгофті мусів Христос ще раз і то в много більшім степені дізнати на собі того все-го, що терпів ціле життє, мусів вкінці перенести найстрашнійші болі розпяття і смерти.

А за тим прийшла побіда, прославленє, воскресеннє.

Коли ми вчитаемось в історію українського народу, пізнаємо, що ціле вікове існованє того народу се одно нерозривнє пасмо терпінь і лихолітя.

Терпіли ми в часі своєї самостійности, в княжій добі задля домашньої незгоди і вічної взаємної борби наших князів, терпіли ми задля безна-

станних нападів чужих народів диких Печенігів і Татар. Наша земля була безнастанно видовищем найстрашнійших воєн, найбільшого спустошеннєя. І задля тих воєн, задля лютої неволі, в яку опісля попав наш нарід і в якій в більшій часті і до тепер

находиться, не міг він розвинути ся ні просвітно ні економічно. І з того вийшло нове терпіннє: голод і нужда. Здаєсь, що між нашим народом мало було і є таких

наш нарід і в якій в більшій часті і до тепер

наш нарід і в якій в більшій часті і до тепер

наш нарід і в якій в більшій часті і до тепер

наш нарід і в якій в більшій часті і до тепер

наш нарід і в якій в більшій часті і до тепер

наш нарід і в якій в більшій часті і до тепер

наш нарід і в якій в більшій часті і до тепер

через свій розвій і свідомість, та особливо через свою католицьку в ру, яку він заховав непоколюбиму тільки століть стягнув та кож на себе ненависть своїх відвічних ворогів.

Вони затремтіли, боячись, щоб часом та наша віра і народна свідомість не передерлась через кордон (границю) і не приймилась в серцях тих, що стогнуть віками в ярмі, та не проявили їм тої темряви, в якій держать їх вороги. І длятого такою страшною ненавистію запалали проти нас.

І довгі ряди літ шукали вони нагоди, щоб виляти на нас ту свою їд злості, щоб знищити раз на все католицьку віру в нашім народі, зділати нас для себе нешкідливими. А та нагода нашлась ось в тій війні.

Неначе страшна повинь звалилась ворожа навала на нашу землю, нищачи та руйнуючи все, що для нас є найсвятійше та виліваючи в той спосіб на нас всю свою довголітню лють і ненависть.

І от тепер прийшов до нас хрест, наша Голгофта. Здаєсь, що більшого терпіня не міг Бог вже на нас допустити. Наша дорога вітчизна знищена, наші хати зпалені, розкинені, одна пустиня. Та то ще не найбільше зло. Лютий наш ворог не лиш що знищив наше добро дочасне, але і зі злостію кинувся і на душевне добро, на душу нашого народу. Знаючи засаду «Порази пастиря, а розбігнуться вівці» зачав він тим, що наперед переслідує нашого любого Архипастиря Митрополита, а за ним і велике число наших священиків. І здійснилось довголітнє бажанне підлих катів. Тепер можуть свобідно гуляти в нашім краю. І як колись Фарисеї, прибивши на хрест Христа Спасителя, зраділи цілою душею, що позбулись свого найбільшого противника, так тепер і ворожі Фарисеї тішаться і ликують, що прибили на хрест наш нарід, що позбулись свого найбільшого противника.

що твій ворог ликує, обходить твої похорони. І вороги Христо-ві ликували, та не довго. Так само і наш ворог буде тішитися своїми триумфами. І для нас свитає вже ранок воскресення. Тому «горі імієм серця». До гори піднесім своє серце. А там в горі наш Отець наш Бог, споглядає на наші терпіння, на нашу Голгофту. Він числить кожду нашу слезу, кожде наше зітхнене і готує нам день світлого нашого воскресення. «Яко тает воск от лица огня, тако да погибнут грішници от лица Божія», так зникнуть і всі наші вороги і ми знов заживемо щасливо в нашій свобідній вітчизні.

Лиш мужности, витриваня і терпеливості треба нам, а Бог нас не опустить, бо наша справа свята, Божа, бо ми терпимо за свою віру, а таке терпінне не може Бог лишити без нагороди.

3 під польського ярма.

Смертельні знущання над Українцями.

Страшним доказом безпримірного знущання ляхських жандармів над українським населенням у Галичині є такий випадок з останніх днів: На торзі в Отинії продавала недавно українська селянка покладки по ціні 35 мп. за штуку. Зате місцева поліція забрала її на постерунок, де ляхські жандарми побити бідну жінку до крові. Тоді її чоловік Дмитро Денищук, господар з села Голоскова обстав за нею оправдуючи її тим, що тепер все дорожче та що треба збирати гроші, щоби зложити польську данину. Але за сю слушну оборону своєї жінки заплатив Денищук дуже дорого. Озвірілі ляхські жандарми кинулися на нього та розпочали таку страшну езекуцію, що нещасний Денищук під їх побоями вмер. На вістку про його смерть збіглася товпа людей перед постерунок. Та до вбитого не впущено нікого, навіть жінки.

ного звірства: Коло личаківського двірця у Львові стояли могили чотирьох українських стрільців, похоронених тут 1918 р. Та 18. лютого розкопали якісь ляхські розбишаки всі ті могили, забрали кости борців і вивезли їх невідомо куди. Чи не кличе й те про пімсту до неба?

Нечуване ляхське насильство в українській церкві.

До якого степеня доходить польська безоглядність проти українського населення в краю, про те нехай свідчить такий обурюючий випадок: До семінаріальної церкви при вул. Коперника впали недавно підчас богослуження, яке відправляв ректор о. др. Галушинський, поліційні агенти, не скидаючи шапок і з криком арештували на місці трьох богословів, між ними Кулинського, які клячали при престолі. Их арештовано за те, що вони нібито втекли свого часу з вдовицького табору. Щойно на інтервенцію ректора їх на другий день випущено. Український загал дуже обурений таким поведінням поліційних органів, бо се вже така злочинна провокація, що недостає слів на її наклеювання!

Розбої польських наїздників над Білорусинами у Вилні.

Білоруська часопись «Беларускі Звон» подає потрясаючі подробиці польського терору у Вильні (Вильна се столиця Литви, на яку напали Поляки; се місто лежить на білорусько-литовській границі і тому є також одним з осередків білоруського культурного життя).

Та газета подає, що серед арештованих Поляками дня 20. січня с. р. Білорусинів було також 400 студентів білоруської гімназії, котрих Поляки держали взаперті в заперті цілий день. Дітям, котри хотіли вийти з будинку, жовніри, які його окружили, грозили розстрілом. Серед арештованих біло-

ла Гната Карпяка в підозрінню, він подав сю допись до „Вперед хоч не було й нема на се ніякого доказу. Нещасну жертву примусили ляхські жандарми признати до вини при помочи тяжких побит та інших тортур. Найбільше звався над арештованим огляд Фрацішек Вознічка. Він кинув Карпяком з цілої сили до залізної ліжка, вдарив його понад 50 раз в лице і так штовхав обцасами по груди що зломив Карпякови кілька ребер.

Страшна доля полонених у ляхських таборах.

З краю приходять до нас нові всти про страшну долю українських полонених в ляхських таборах. До нині понад 30 старшин У.Г.А. благає визволення від терпіння ославленім ляхським таборі в Тухолі. Так само караються Галичан — як стрільці У.Г.А. так і армія Петлюри — числом понад кілька сот в таборах у Стшалковій, Щарні й Каліші. Дарма, що розпорядки польського міністерства військових справ дозволяють віддати цим усі полоненим свободу дарма що їх товариші недолі давно вже опинилися на волі. Тим рештка якась лиха доля не дозволяє виїзти з пекла їх довгих терпіння. Чом стрічає їх ся доля, не вміє пояснити ніхто. Вина на них не тяжить ніяка, отже карати тих нещасних нема за що. Лишається хіба одне пояснення, а саме ся вбивча ненависть ляхських властей до українства, якої доказом ціла кривава польська окупація в Галичині.

РІЖНІ ВІСТІ.

Ляхи кажуть: „справа Східної Галичини стоїть дуже кепсько“...

Краківський польський дневник „Час“ стверджує звістку, що польський посол в Лондоні Врублев-

Вильні, Волині і Східної Галичини. — тут Англія віддавна ставить опір і свого погляду не змінила й досі. У грудні 1919 р. на мапі означили лінію Керзона, яка відповідає лінії давнійшій „Конгресівки“ й менше-більше Сяну. Англія й нині стоїть на тім, що Польща існує тільки по Сян, а на північ Буг, та вірить, що риська границя не задержиться яко тривка основа мира.

„Час“ далі оповідає таке: Коли один приятель Польщі (очевидно, тойсамий Врублевський) просив Лойда Джорджа, щоб не дусив Польщі, відбираючи їй Східну Галичину, Лойд Джордж на те сказав, що нехай Поляки придуть з проектом, який можна було в Англії боронити. „Англія не може здавити Ірляндії“, многозначно підкреслив Лойд Джордж.

Навівши ще деякі витяги з англійської преси, дуже неприхильні до Польщі, „Час“ приходять до сумного висновку:

„Справа Східної Галичини стоїть дуже кепсько“... розуміється, для Польщі.

Устами „Часу“ промовляє сама істина.

Справа Федака.

Акт обжаловання проти Федака й тов. — як подає „Слово Польське“ — вже готовий. Прокуратори Маліна й Гіртлер виїхали до Варшави, щоби предложити концепт акту міністрови справедливости й иншим заінтересованим чинникам. (Після останніх вісток обидва прокуратори вже повернули до Львова і предложили компетентним чинникам акт обжаловання проти Федака. Який вислід принесла подорож обидвох прокураторів, покищо не знати).

Голод на Україні.

Совітське радіо подає, що на лівобережній Україні поширюється голод щораз більше та захоплює головню губернії полтавську й харківську. Випадків смерті дуже багато. Люди їдять здебільша макух, лободу та комшин.

вигнути на генуенській конференції, також українську справу. Між иншим хотять піднести справу міжнародної контролі над українськими портами над Чорним морем. Кажуть, що аліанти поставлять таке домагання советській Росії (чому не Україні?).

В краях нападених Польщею шириться інфлюенція.

В Польщі вибухла нова інфлюенція. Особливо навіщує вона східні краї, окуповані Польщею, куди щодня тягнуть тисячі збігців з Росії (радіше з України і Білоруси). Серед недужих панує велика смертність.

Міжнародна економічна конференція в Генуї зачне 25. цвітня с. р.

З Женеви доносять, що там заявляють на основі певних урядових вістей, що міжнародна економічна конференція в Генуї зачне не 10-го але 25-го цвітня с. р.

Причиною відложення конференції є се, що був спротив, аби конференція зачиналась у Великодний тиждень, і також тому, що приготувань до конференції годі викінчити до 10. цвітня.

Лойд Джордж грозить, що уступить зі становища преміера.

Британський преміер Лойд Джордж загрозив коаліції (яка повстала вчасі війни з представників консерватистів і лібералів в парламенті), що уступить зі становища преміера, коли поодинокі консерватисти з коаліції далі будуть її розбивати.

Сю погрозу видав він наслідком останніх самостійних виступів деяких консервативних членів коаліції, котрі хотять скріпити консервативну партію нападами на коаліцію і зокрема на преміера Лойда Джорджа.

Ірляндія не буде мати окремих дипломатичних представництв.

Ірляндці сподівались, що Ірландська Вільна Держава матиме своїх дипломатичних предствтників за границею, але британський міністер колоній Вонстон Чорчил, заявив що Ірляндія буде заступлена за границею британськими представниками.

Також є гадка, щоби перенести місце конференції куди інде, з уваги, що конференція потриває найменше два місяці, а май і червень в Генуї дуже горячі і спека була би великою перепоною у правильному веденню нарад.

Понад 30.000 Німців вивандрували з Полщі.

Від версайського договору, відступили понад 30.000 Німців, землю Полякам бо так рішив польський закон з червня 1920 р. щодо тих Німців, які одержали землю від колонізаційної комісії. Крім того ріжними адміністративними способами приневолити Поляки покинути землю також тих Німців, що не одержали її від колонізаційної комісії, так Поляки в короткім часі забрали від Німців 5 разів тільки землі, що Німці забрали від них за весь час свого панування над Поляками. Таксамо скоро змінився склад міського населення в областях зайятих Поляками. Німці вивандрували десятками тисяч. Напр. з одного Бромбергу виїхало 20.000 Німців, а прибуло туди 24.000 Поляків в тім 2.500 в Галичину. В Беліцу де було 98% Німців є їх тепер уже тільки 50%. По тім бачимо, як скоро можна відпольщити галицькі й волинські та холмські міста, якби там не було польської наїздницької влади.

Андрей гр. Шептицький.

Митрополит Андрей походить зі старого боярського роду. Його пра-пра-діди, пани на Шептицях (у Самбірщині), служили на княжому дворі в Перемишлі і були вірними дружинниками в походах Володареві та відданими дорадниками Володимиркови. Вони мали великі посілости земельні на Червоній Русі.

Коли в р. 1340 Польща завоювала Червону Русь — славний рід бояр зі Шептиць не признавав довгі часи наїздників своїми зверхниками. Змушені ходом сучасних

своє заризикувати в обороні української Церкви. Перебув тяжкі муки у російській тюрмі івернув побідоносно між своїх. Перебув великі душевні муки в добі теперішньої окупації і виїхав піддержувати віру в слушність нашої справи, будити надію у наше відроджене, і нести любов до всього, що святе й дороге нашому серцю, до української родини, за далекий океан.

Найновіші вісті.

ексц. митрополит гр. шептицький в прудентополи.

Дня 11. с. м. вечером прибули до Прудентополя Їх Ексц. Митрополит Шептицький, Візитатор Апостольський для Українців в Бразилії. Точний опис привітання Їх Ексц. подамо у слідуячому числі:

До Риму прибув король бельгійський з королевою. Св. О. Пій XI прийняв їх на особливій авдієнції.

Ряд італійський поробив всякі приготування для делегатів російських в часі приїзду на конференцію в Генуї.

На конференції в Парижі постановлено, що Армения повістає під опікою Ліги Народів.

Ірляндія еше невдоволена В міністерстві справ ірландських в Лондоні викрадено важні тайні документи. Ряд англійський завізав президента Ірляндії до Лондону.

Часописи доносять, що бувший цісар австрійський, а король угорський помер по тяжкій а короткій недугі.

Польща починаєсь зближати до Німців, бо заключила угоду торговельну.

На Україні шириться холера.

Конгрес ехаристичний в Римі має відбутись в маю.

дорож обидвох прокураторів, покищо не знати).

Волода на Україні.

Совітське радіо подає, що на лівобережній Україні поширюється голод щораз більше та захоплює головно губернії полтавську й харківську. Випадків смерті дуже багато. Люди їдять здебільша макух, лободу та комиш. Худоби вже майже нема нігде. В уїздах: маріупільським, таганрогським та юзовським голодує пів мільона населення. У Балашові лежать на вулицях неодагнені. В Одесі мруть люде на вулицях, через що й тут центр міста повний голих трупів.

Справа визначення Східної границі Польщі.

Варшавський польський дневник „Наш Курер“ подає відомість, що британський прем'єр Лойд Джордж заявив, що буде настоювати, аби на економічній конференції в Генуї обговорено таку справу східної границі Польщі.

Се потверджують також з галицько-українських кругів, які є теж заінтересовані справою східної границі Польщі.

Замітка: Як звісно Польща досі не має східної границі. Вправді большевики признали Пiлсудському у скандальному договорі з Риги (18. марта 1921) границю на сході на українській і білоруській землі, але се не є жадна границя навіть для тимчасової Польщі а тільки польсько-большевицькі кпини з дійсности. Польська границя не може іти Збручем але мусить іти на захід від Сяну. Тільки Польща з такою східною границею могла би існувати ніж риський договір. Якби генуєвська конференція потрафила подбати про дійсну польську границю для Польщі на сході, то зробила би для Польщі велике добро.

Аліянти хотять домогатися міжнародної контролю над українськими приєднаннями.

З Данцігу доносять, що тамтешні українські круги одержали відомости, що аліянти хотять вид-

да Джорджа. Ірландія не буде мати окремих дипломатичних представництв.

Ірландці сподівались, що Ірландська Вільна Держава матиме своїх дипломатичних предствтників за границею, але британський міністер кольтоній Вонстон Чорчил, заявив що Ірландія буде заступлена за границею британськии дипломатичними предствавництвами так як другі домінії.

Голос безробітних у Львові.

В неділю, дня 22. січня, відбулося в салі Рукодільничої палати у Львові велике віче безробітних, скличане з рамени комісії професіональних союзів. Саля була битком набита. Промовляли між иншими Ланьдуцкі, Райцесівна і инші. По промовах прийняли одногласно резолюцію, в якій нап'ятно вано поведення властей, а одночасно виказано домагання урухомлення продукції і контролі цеї відкриття фабрик, започаткування акції відбудови та заосмотрення робітників на час безробіття.

Партії на Угорській Україні.

Від часу, як Підкарпатська Україна (Русь) прилучилась до чесько-словацької републики, повстало там аж 14 партій. Із сих 4 мадярські, 3 жидівські, 1 комуністична, 1 соціал-демократична і 5 руських.

З „руських“ народною і впливовою є „руська хліборобська партія“, яка видає в Ужгороді, столиці краю, свою газету під назвою „Руська Нива“.

Поляки вже хотять нового сейму.

З Варшави доносять, що речинець перших виборів до нового польського „сейму“ і „сенату“ має бути назначений на місяць жовтень сього року.

Кажуть, що Генуєвська конференція може зачатись аж 1. мая с. р.

В Парижських політичних кругах заявляють, що тепер виринула нова гадка, щоби скликанне генуєвської господарської конференції відложити аж до 1. мая с. р.

Головою конференції мав би бути теперішній італійський прем'єр Факта.

жому добути вірними дружинниками в походах Володареви та відданими дорадниками Володимиркови. Вони мали великі посілости земельні на Червоній Русі.

Коли в р. 1340 Польща завойовала Червону Русь — славний рід бояр зі Шептиць не признавав довгі часи найздників своїми зверхниками. Змушені ходом сучасних обставин усунули ся бояри Шептицькі від публичних справ, бо не хотіли за ціну польських бенефіцій (і королівської ласки) продати своїх переконань та виректи ся віри своїх праців. Вони остали вірні свому народовий і українській Церкві. Не пішов рід сей слідами: Чорторійських, Сангушків, Пузинів, Яблонівських, Борковських, Уруських, Холоневських, Горохольських, Комарницьких, Ржищевських, Левицьких, Ледоховських та цілої юрби українських бояр і кармазинів, що за ціну каштелянських і воеводинських чинів, продали свою душу і віру батьків, вирекли ся власного народа і стали його найзагорільшими ворогами. Гірше Ляха нищили вони і нищать ще й доси український на-рід.

Найславнішими членами роду Шептицьких були: Александер, що в р. 1618 оснував в Угерцях монастир чина св. Василія, а при яким у 1620 р. уфундував друкарню до печатаня церковних книг. Варлаам — архимандрит унівський і єпископ львівський. Атаназій і Лев, які побудували величаву церкву св. Юра у Львові та були єпископами української Церкви у XVIII століттю, — Атаназій в Перемишли, а Лев у Львові. — Має отже наш митрополит великих і славних антенатів.

Родинні пам'ятки запопадливо збережені у величавій палаті в Прилбичах, вказали Йому властивий шлях і на кожному кроці пригадували Йому, що Він член українського народу.

І Він послухний голосови своєї совісти та тіням своїх предків став до праці для добра сього народа. Він дав докази великої любови і привязаня до свого народа і не вагався навіть жите

кий недузї.

Польща починась зближатися до Німців, бо заключила угоду торговельну.

На Україні шириться холера.

Конгрес євхаристичний в Римі має відбутись в маю.

З Бразилії.

Минувшого понеділка прибув звичайним потягом з С. Павля Ексц. Митр. А. гр. Шептицький делегат апостолький для Українців в Бразилії до Куритиби. На двірці очікувало велике число Українців, тов. ім. Т. Шевченка з прапором, діти української школи а з священників Впр. о. Рафаїл Криницький о. Кл. Бжуховський, оо. Францішкани, і Ексц. Еп. Й. Брага з своїм секретаром. Ексц. Митрополит замешкав в палаті Єпископській. В день Благовіщення Пр. Д. відправив богослуження в оселі Марцеліна, а в Неділю цвітну в оселі Гважувіра.

Минувшого тижня почала працю фабрика паперу в Бара Манса в мун. Жагвараіва.

Комісія справдила вибори на президента републики Бразилії. Др. А. Бернардес одержав далеко більше як його противник.

М Л И Н

SANTA HELENA

— Агва Бранка —

(При дорозі П. Гросса — Гварапуава)

Посідає і меле спеціальними каменями пшеницю, жито й кукурузу.

Властитель: Фридрих Ногейра

ФАБРИКА КАВИ

S. JOÃO

Antonio Candido Cavalim

Italy — С. № 21 — Parana

Панове купці! Коли хочете набути доброї і смачної кави, чистої і без домішок зайдіть до нас, а не пожалуйте. Кождий любить добру каву, проте і рада будуть купувати її у вас.

